607/00

Den 20. november 2000 blev i sag nr. 51.458:

xxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der gennem sit medlemskab af Dansk Funktionærforbund har kollektiv ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning.

Klagerens advokat har i skrivelse af 5/10 1999 redegjort for sagen således: "Den 13/1 1991 blev J.M.A. [klageren] på cykel kørt ned af en bil og pådrog sig varigt mén. Hos Lærerstandens Brandforsikring havde J.M.A. tegnet en ulykkesforsikring, og på baggrund af en speciallægeerklæring fra overlæge O. i Esbjerg anslog Lærerstandens Brandforsikring det varige mén til 8% og udbetalte 3/2 1992 invaliditetsbeløbet. Af sagens oplysninger fra Lærerstandens Brandforsikring fremgik, at skadelidte som følger af uheldet havde pådraget sig brud på højre skulderblad samt knubs på højre arm og ben. Overfor Lærerstandens Brandforsikring anmodedes sagen herefter om genoptagelse, idet der dels var store og væsentlige gener med højre skulderblad, dels måtte konstateres væsentlig hovedpine og hukommelsesproblemer. Der blev herefter indhentet en neuropsykologisk attest af 10/8 1999 fra Lærerstandens Brandforsikring, men svar fra Lærerstandens Brandforsikring foreligger endnu ikke om, hvad man vil fastslå det varige mén til. J.M.A. er imidlertid først betydeligt senere blevet opmærksom på, at han havde en kollektiv forsikring i forsikringsselskabet ALKA, hvorfor han først ved skrivelse ved

18/9 1998 ansøger om udbetaling af ménerstatning svarende til foreløbigt 8%. ALKA Forsikring har afvist at udbetale invaliditetserstatning i henhold til den tegnede kollektive forsikring."

Selskabet har i skrivelse af 28/6 2000 anført: "Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 forældes krav mod selskabet efter 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. ... På det tidspunkt, hvor klager modtog meddelelse om den fastsatte méngrad og fik udbetalt erstatning svarende hertil, må han have været klar over sit krav i Forsikringsaftalelovens forstand. I henhold til det fra Dansk Funktionærforbund fremsendte materiale har klager ved forsikringens ikrafttræden fået tilsendt police fra forbundet, og der er foretaget opkrævning af præmien månedsvis på klagers lønseddel. ... Da klager har haft kendskab til sit krav i januar 1992 er de i Forsikringsaftalelovens § 29 opstillede kriterier for kravets forældelse opfyldt. For så vidt angår den 2-årige forældelsesfrist er denne udløbet ved udgangen af 1994 og for så vidt angår den 5-årige forældelsesfrist, må denne anses for udløbet i december 1996, hvor de varige følger blev konstateret. Da skaden tidligst kan anses for anmeldt til ALKA forsikring med advokat H.C.'s brev af 18. september 1998, finder vi klagers krav forældet, og må således fastholde, at der ikke kan ydes erstatning for klagers tilskadekomst."

Klagerens advokat har heroverfor i skrivelse af 24/7 2000 anført: "Det bestrides fortsat, at kravet på ménerstatning er forældet, idet forsikringstageren ikke har været vidende om, at han var sikret i henhold til en kollektivt tegnet forsikring. Først på det tidspunkt, da forsikringstageren bliver opmærksom på eksistensen af en sådan forsikring, regnes forældelsesfristen fra. Med andre ord **forældelsesfristen suspenderes**. Det fremgår iøvrigt af sagen, at forsikringstageren bestrider at have modtaget police som påstået den 15/5 1991. Såfremt han havde fået tilsendt en police var det jo ikke nødvendigt at få denne tilsendt påny den 8/12 1999. Det fremgår iøvrigt af det fremsendte materiale fra Dansk Funktionærforbund, at medlemmer automatisk blev tilkoblet den kollektive fritidsulykkesforsikring uden at forsikringstageren i den anledning skulle foretage sig noget. Ej heller har medlemmet på lønsedlen kunnet konstatere at han har været tilsluttet en kollektiv fritidsulykkesforsikring, idet det af lønsedlen blot fremgår, at der er hævet kr. 100,00 til en gruppelivspræmie. Alt i alt bestyrker det antagelsen om, at forsikringstage-

ren har været i uvidenhed om, at han var sikret i henhold til den kollektivt tegnede forsikring."

Dansk Funktionærforbund har i skrivelse af 28/1 2000 anført: "I henhold til aftale med vor R.M., kan vi oplyse at ovenstående medlem har fået tilsendt en police hhv. den 15/5 91 og den 8/12 99. Alle medlemmer der, pr. den 1/1 1991, blev tilmeldt den kollektive fritidsulykkesforsikring, fik tilsendt en police den 15/5 91, og medlemmer der siden er blevet og bliver tilmeldt fritidsulykkesforsikringen får tilsendt en police, i den efterfølgende måned efter de er tilmeldt ordningen."

Dansk Funktionærforbund har endvidere i skrivelse af 31/1 2000 anført: "I fortsættelse af telefonsamtale d.d., vedlægges et print af skærmbilledet der kan fortælle hvornår vi har udskrevet police til ovenstående. Samtidig kan vi oplyse at medlemmet, siden 1/1 91, har fået og får stadig trukket kontingent via sin løn, og dette kontingent har været og er inklusiv fritidsulykkesforsikring."

Af klagerens lønseddel fremgår bl.a.: "8854 GRUPPELIVSPRÆMIE 100, 00"

Nævnet udtaler:
Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Dansk Funktionærforbunds oplysning om, at der den 15/5 1991 blev fremsendt en police til klageren som til alle de øvrige medlemmer af forbundet. Nævnet finder således at måtte lægge til grund, at klageren har modtaget information om ulykkesforsikringen.

Nævnet finder, at klagerens krav på ménerstatning forfaldt i 1992, og at han på dette tidspunkt måtte være klar over, at anmeldelse skulle ske til selskabet. Klagerens krav må således – efter såvel den 2-årige som den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 – anses for forældet ved anmeldelsen i 1998.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard